

393L0076

N:o L 237/28

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

22.9.93

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 13 päivänä syyskuuta 1993,

hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta energiatehokkuutta parantamalla (Save)

(93/76/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamis-sopimuksen ja sen 130 s ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

neuvosto asetti 16 päivänä syyskuuta 1986 annetussa päätöslauselmassa uudet yhteisön energiapolitiikan tavoitteet vuodelle 1995 ja suositteli jäsenvaltioiden politiikan lähentymistä ⁽⁴⁾,

ympäristö- ja energiaministereiden neuvoston 29 päivänä lokakuuta 1990 pidetyssä istunnossa sovittiin, että yhteisö ja jäsenvaltiot ovat valmiita toteuttamaan toimenpiteitä hiilidioksidin kokonaispäästöjen vakauttamiseksi vuoteen 2000 mennessä vuoden 1990 tasolle koko yhteisössä, jos muut tärkeät maat tekevät samanlaisia sitoumuksia, ja tunnustettiin tiettyjen jäsenmaiden määrittelemät tavoitteet päästöjen vakauttamiseksi tai vähentämiseksi erilaisiin määräaikoihin mennessä; sovittiin, että niillä jäsenvaltioilla, joilla on alussa suhteellisen alhainen energiankulutus ja päästöt siten joko asukasta kohti tai jollakin muulla soveltuvalla perusteella mitattuna vähäisiä, on hiilidioksidin osalta oikeus taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen suhteutettuihin tavoitteisiin ja/tai toimintaohjelmiin jatkamalla samalla energiatehokkuuden parantamista taloudellisessa toiminnassaan,

neuvosto hyväksyi päätöksessään 91/565/ETY *Save*-ohjelman (Eriyistoimet energiatehokkuuden parantamiseksi), jonka tarkoituksena on edistää energiatehokkuutta yhteisössä ⁽⁵⁾,

perustamissopimuksen 130 r artiklassa määrätään, että yhteisön ympäristöä koskevissa toimissa on oltava tavoitteena erityisesti harkittu ja järkevä luonnonvarojen käyttö; luonnonvaroista öljytuotteet, maakaasu ja kiinteät polttoaineet ovat tärkeimmät energialähteet, mutta myös suurimmat hiilidioksidin päästölähteet,

perustamissopimuksessa ei kuitenkaan määrätä tässä direktiivissä vahvistettujen ohjelmien energianäkökoh-

tia koskevien sääntöjen antamiseksi tarvittavista valtuuksista, ja siten on myös turvaututtava perustamis-sopimuksen 235 artiklaan,

asumis- ja palvelualat vievät lähes 40 prosenttia yhteisön kokonaisenergiankulutuksesta ja ovat yhä laajenemassa, ja tämä kehitys kiihdyttää entisestään energiankulutusta ja siten myös hiilidioksidipäästöjä,

tämän direktiivin tarkoituksena on säilyttää ympäristön laatu ja varmistaa, että luonnonvaroja käytetään harkiten ja järkevästi, mikä perustuu muuhun kuin yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan,

kaikkien jäsenvaltioiden yhteinen ponnistus, joka edellyttää toimenpiteitä yhteisön tasolla, on tarpeen hiilidioksidipäästöjen rajoittamiseksi ja energian järkevän käytön edistämiseksi,

jäsenvaltioiden on määriteltävä toimenpiteet toissijaisuusperiaatteen mukaisesti energiatehokkuutta koskevien mahdollisten parannusten, kustannustehokkuuden, teknisen toteutettavuuden ja ympäristövaikutusten perusteella,

tarjoamalla puolueetonta tietoa rakennusten energiao-minaisuuksista energialuokittelu edistää kiinteistömarkkinoiden suurempaa avoimuutta ja kannustaa energiansäästöä koskeviin investointeihin,

lämmityksen, ilmastoinnin ja kuumien veden käyttökulujen veloittaminen asukkailta sopivassa suhteessa todellisen kulutuksen mukaan edistää energiansäästöä asuim-salalla; on suotavaa, että rakennusten asukkaat voisivat säädellä lämmön, jäähdytyksen ja kuumien veden käyttöönsä; neuvoston antamia suosituksia ja päätöslauselmia lämmityksen ja kuumien veden käyttökulujen veloittamisesta ⁽⁶⁾ on sovellettu ainoastaan kahdessa jäsenvaltiossa; edelleen suuri osa lämmityksen, ilmastoinnin ja kuumien veden käyttökuluista veloitetaan muilla perusteilla kuin energiankulutuksen mukaan,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 179, 16.7.1992, s. 8

⁽²⁾ EYVL N:o C 176, 28.6.1993

⁽³⁾ EYVL N:o C 19, 25.1.1993, s. 134

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 241, 25.9.1986, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 307, 8.11.1991, s. 34

⁽⁶⁾ Suositus 76/493/ETY (EYVL N:o L 140, 28.5.1976, s. 12)
Suositus 77/712/ETY (EYVL N:o L 295, 18.11.1977, s. 1)
Päätöslauselma, annettu 9.6.1980 (EYVL N:o C 149, 18.6.1980, s. 3)
Päätöslauselma, annettu 15.1.1985 (EYVL N:o C 20, 22.1.1985, s. 1)

uudet rahoitustukea koskevat yksityiskohtaiset säännöt ovat tarpeen julkisen alan energiansäästöön tähtäävien investointien toteuttamisen edistämiseksi; ottaen huomioon nämä näkyvät jäsenvaltioiden on sallittava ja käytettävä kaikki kolmansien osapuolten rahoitustavan tarjoamat mahdollisuudet,

rakennukset vaikuttavat energiankulutukseen pitkällä aikavälillä; on siten tarpeellista varustaa uudet rakennukset tehokkaalla ja paikallisiin ilmasto-olosuhteisiin sopeutetulla lämpöeristyksellä; tämä soveltuu myös julkisiin rakennuksiin, ja viranomaisten on oltava esimerkkinä ottaen huomioon ympäristöön ja energiaan liittyvät näkökohdat,

kattiloiden säännöllisellä huollolla voidaan ylläpitää tuotteen eritelmien mukainen oikea säätö ja tällä tavalla varmistaa ympäristön ja energian kannalta paras mahdollinen suorituskyky,

teollisuudenala on yleensä valmis käyttämään energiaa järkevämällä tavalla saavuttaakseen taloudelliset tavoitteensa; olisi siten kannustettava energiakatselmusten tekoa erityisesti yrityksissä, joissa on suuri energiankulutus, jotta saataisiin aikaan merkittäviä parannuksia energiaan liittyvän suorituskyvyn tasolla tällä alalla, ja

energiatehokkuuden parantaminen kaikilla yhteisön alueilla vahvistaa yhteisön taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta perustamissopimuksen 130 a artiklan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämän direktiivin tarkoituksena on saavuttaa jäsenvaltioiden avulla hiilidioksidipäästöjen rajoittamisen tavoitte energiategokkuutta parantamalla, erityisesti laatimalla ja toteuttamalla ohjelmia seuraavilla alueilla:

- rakennusten energialuokittelu,
- lämmityksen, ilmastoinnin ja kuumen veden käyttökulujen veloittaminen todellisen kulutuksen mukaan,
- kolmansien osapuolten rahoittamat investoinnit, joiden tarkoituksena on parantaa energiategokkuutta julkisella alalla,
- uusien asuntojen lämpöeristys,
- kattiloiden säännöllinen tarkastus,
- energiakatselmuksat yrityksissä, joiden energiankulutus on suuri.

Ohjelmat voivat sisältää lakeja, asetuksia, taloudellisia ja hallinnollisia asiakirjoja, tietoa, tiedotusta ja vapaaehtoisia sopimuksia, joiden vaikutusta voidaan arvioida puolueettomasti.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on laadittava ja toteutettava rakennusten energialuokittelua koskevia ohjelmia. Rakennusten energialuokittelussa, johon kuuluu niiden energiaominaisuuksien kuvaus, on tarjottava mahdollisille käyttäjille tietoa rakennuksen energiategokkuudesta.

Luokittelu voi tarvittaessa myös sisältää energiaominaisuuksien parannusratkaisuja.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on laadittava ja toteutettava ohjelmia, jotka koskevat lämmityksen, ilmastoinnin ja kuumen veden käyttökulujen veloittamista sopivassa suhteessa todellisen kulutuksen mukaan. Näissä ohjelmissa voidaan kerrostalon tai kerrostalon osan käyttäjien kesken jakaa niiden palveluista johtuvat kulut ottaen huomioon jokaisen asukkaan lämmön, jäähdytyksen ja kuumen veden kulutus. Tässä tarkoitetaan kerrostaloja tai kerrostalon osia, jotka on kytketty yhteisiin lämmitys-, ilmastointi- ja kuumavesilaitoksiin. Näiden rakennusten asukkaiden on voitava säädellä lämmön, jäähdytyksen ja kuumen veden kulutustaan.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on laadittava ja toteutettava ohjelmia kolmansien osapuolten rahoittamien energiategokkuuden parantamiseen julkisella alalla tähtäävien investointien sallimiseksi.

Tässä direktiivissä ”kolmansien osapuolten rahoituksella” tarkoitetaan energiategokkuuden parantamiseen tähtäävien investointien katselmus-, asennus-, käyttö-, huolto- ja rahoituspalveluita sellaisiin yksityiskohtaisiin säännöihin, joiden mukaan palvelujen korvaaminen riippuu kokonaan tai osittain aikaan saadun energiansäästön suuruudesta.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on laadittava ja toteutettava ohjelmia uusien rakennusten varustamiseksi tehokkaalla lämpöeristyksellä pitkällä aikavälillä jäsenvaltioiden laatimien normien mukaisesti ja ottaen huomioon ilmasto-olosuhteet tai -alueet, joissa rakennusta käytetään.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on laadittava ja toteutettava ohjelmia, jotka koskevat nimellisteholtaan yli 15 kilowattisten lämmityslaitteiden säännöllistä tarkastusta niiden kunnan parantamiseksi energiankulutuksen kannalta ja hiilidioksidipäästöjen rajoittamiseksi.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on laadittava ja toteutettava ohjelmia, joiden tarkoituksena on kannustaa energiakatselmusten säännöllistä tekemistä teollisuusyrityksissä, joiden energiankulutus on suuri, jotta niiden energiatehokkuutta voitaisiin parantaa ja hiilidioksidipäästöjä rajoittaa, ja ne voivat antaa samanlaisia säännöksiä muille yrityksille, joilla on suuri energiankulutus.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on määritettävä 1–7 artiklassa tarkoitettujen ohjelmien laajuus mahdollisten energiatehokkuuden, kustannustehokkuuden teknisen toteutettavuuden ja ympäristövaikutusten parannusten perusteella.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava kertomus kahden vuoden välein komissiolle tässä direktiivissä tarkoitettujen ohjelmien täytäntöönpanemiseksi toteutettujen toimenpiteiden tuloksista. Näin tehdessään niiden on ilmoitettava komissiolle kaikkien toimenpiteiden osalta tekemänsä valinnat. Lisäksi niiden on toimitettava pyynnöstä komissiolle ohjelmien sisältöä koskevat perustelut ottaen huomioon 8 artiklan.

Jäsenvaltioiden kertomusten tutkimisessa komissiota avustaa päätöksessä 91/565/ETY tarkoitettu neuvoa-antava komitea päätöksen 6 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja/tai muut 1 artiklassa tarkoitettujen aiheellisten toimenpiteiden voimaan mahdollisimman pian ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1994. Jäsenvaltiot ovat velvollisia toteuttamaan kaikki aiheelliset toimenpiteet saavuttaakseen tämän direktiivin tavoitteet.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään. Samaa sovelletaan myös silloin, kun ohjelmat on muutettu toiseen muotoon.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitettujen kansallisten säännösten ja/tai muut toimenpiteiden kirjallisina komissiolle.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä syyskuuta 1993.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Ph. MAYSTADT